

RENAȘTEREA

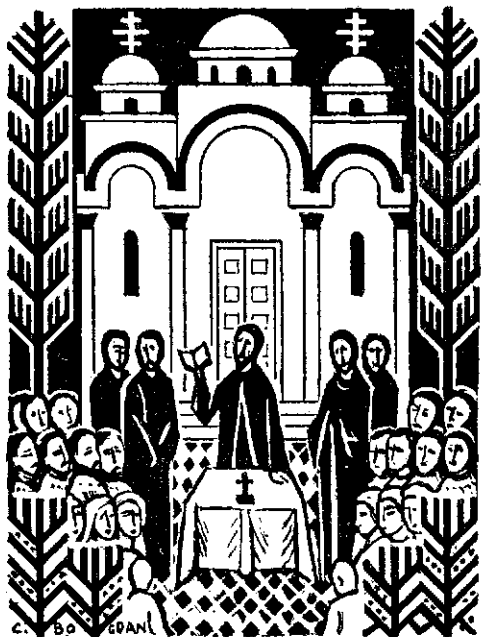
ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
— Abonamentul: 450 Lei la an —

Redactor: Protoereu D. ANTAL
CLUJ, Strada Iuliu Maniu Nr. 31

CUPRINSUL:

d. a. și I. Lupaș: Matei Voileanu. — Pr. Gh. Gligor: Suferințe, jertfe și bucurii. — Pr. Ax. T.: Blajul samănă vrajbă... — Pr. T. Bucur: Punerea petrii fundamentale a bisericii din Idicel-pădure. — Raportor: Conferința de primăvară a preoților din prot. Bistrița. — Pr. Gh. Micu: Conferința din tractul Lăpuș. — Cronică. — Concurs pentru primirea de studenți în Academia teologică ort. din Cluj. — Publicație de licitație. — Concursuri pentru întregirea parohiilor: Hășmașul-Ciceului și Sănnicoara.

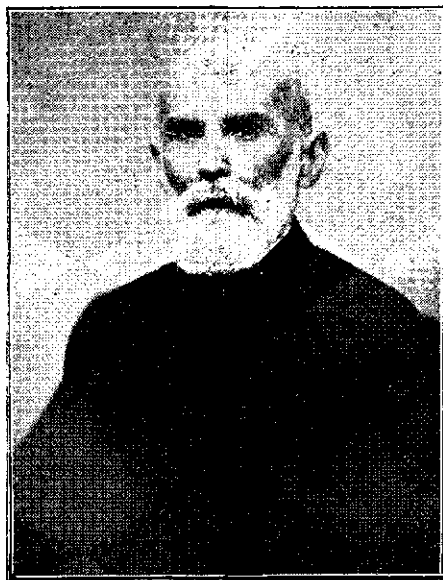
MATEI VOILEANU

Împrejurarea că fostul asesor consistorial *Matei Voileanu* și-a petrecut ultimii ani ai vieții sale în Cluj, robii casei din cauza bătrâneței și a boalei, cât și faptul că a funcționat atâta șir de ani ca asesor consistorial al arhidiecezei Sibiului, înainte de a fi reînviată eparhia noastră, și astfel a fost cunoscut, apreciat și iubit de majoritatea preoților noștri, ne îndatorează să-i cinstim în mod postum memoria și să-i lăudăm vrednicia în acest loc de frunte al foii noastre.

Fără a fi conlucrat sau a-l cunoaște mai de aproape, îi păstrez imaginea și felul de a fi și lucra, din impresii câștigate în timpul cât am servit ca diacon la Catedrala din Sibiu. Amintirea cea mai impresionantă, păstrată aproape cu sfințenie de mine, este felul cum stătea în Catedrală la serviciile religioase. Intra nesimțit, cu statura puțină ce o avea, se așeza în spatele prestolului, după chivot, cu fața către iconostas și sta nemișcat într-o contemplare continuă, ca un chip de sfânt bizantin petrificat lângă altar. Atitudinea lui răspânda o atmosferă de evlavie

în care se învăluiau fără voie toți preoții slujitori și la felu devenea și slujba. Când lipsea, atmosfera era mai puțin evlavioasă.

În oficiu avea aproape aceeași atitudine de concentrare, cu toatecă lucra totdeauna stând în picioare. Prietini însă l-au cunoscut și 'n atitudini mai destinse, plin de vervă și umor fin, emanație a inteligenței subtile pe care o avea. Era meșter neîntrecut în redactarea actelor și a proceselor verbale, juste și concentrate. La felu era și în scrisul articolelor și compunerea cuvântărilor.

MATEI VOILEANU

Dotat cu aceste însușiri a lucrat enorm de mult, menținând la nivelul cunoscut administrația noastră bisericească centrală, până când vârsta și slăbirea puterilor trupești l-au silit să se retragă în penzie. Timpul de retragere a fost tăcut ca o lungă meditație, până când Tatăl ceresc l-a chemat la sine. Drept vrednică prețuire publică cuvântarea ținută la mormântul lui de către dl prof. univ. *Dr. Ion Lupaș*, în numele „Astrei“.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

MATEI VOILEANU

1852—1933

— Cuvânt rostit la înmormântarea lui în Cluj, 22 Iulie 1933 —

Secțiunea istorică a „Asociațiunii“, al cărei membru corespondent a fost admilitul în Domnul consilier arhiepiscopesc Matei Voileanu, exprimă prin rostul meu sincere condolențe familiei întristate, precum și Arhiepiscopiei ortodoxe române din Transilvania, cu prilejul trecerii la cele eterne a fostului ei sftinic timp de peste patru decenii.

Născut în Șoimușul-român (jud. Târnava-mică) la 17 August 1852, Matei Voileanu a urmat școala secundară la Târgul-Mureș, iar cursurile teologice la Sibiu în anii 1876—1879. După terminarea lor s'a înscris la facultatea de drept a universității din Viena. Întors la Sibiu în toamna anului 1885, a intrat în funcțiune la Consistorul arhidiecezan ortodox, unde i s'a încredințat și redactarea ziarului „Telegrafului Român“ (1883—1887). La 1886 a fost ales asesor în senatul școlar, iar cu 9 ani mai târziu în senatul bisericesc al acestui consistor, îndeplinindu-și în toate aceste funcțiuni, cu râvnă și abnegație, serviciul fie de ordin administrativ sau ziaristic, fie școlar sau bisericesc.

Oricât de numeroase și grele erau îndatoririle împreunate cu funcțiile sale administrative, Matei Voileanu a căutat și a găsit răgazul necesar, spre a se îndeletnici și cu cercetări istorice. Dragostea cărții și pasiunea scrisului românesc pare a o fi moștenit dela un îndepărtat înaintaș al său, dela „logofătul Matei Voileanu grămăticul“ care în jumătatea I. a secolului XVIII, pe la 1749, scria „în Țara Oltului, la mănăstirea Drăgușului... pe hârtia părintelui Rafail“ (Husea, ieromonahul mănăstirii) versuri ca acestea:

Precum de demult Israil în robie
Cu mult dor trăia nevăzând a lor moșie
Și în Carmil munte cu deasă pustie
Nemernicind cu trudă prorocul Ilie:
Așa și ticălosul străin cu jale
Își petrece-a vieții amărâtă cale
De-oparte cu mult dor fiind cuprins,
De-altă parte de necazuri fiind străns,
Dor mare având pentru a lui moșie,
Necaz greu de străinata ticăloșie.
De carea prea cu asupră fiind cuprins
Eu străinul Matei, celce acestea am scris,
Rog pe Dumnezeu ca să nu mă lipsească
De cea prea dorită moșie cerească...

Manuscrisul prețios al scriitorului copleșit de dorința creștinească a moșiei cerești, s'a păstrat la urmașii săi, în familie, până la 1891, când restrănepotul său omonim l-a tipărit la Sibiu sub titlul: „*Codicele Mateiu Voileanu. Scrieri din prima jumătate a veacului trecut.*“

Cu doi ani înainte de tipărirea acestui codice, primind dela tânărul preot Vasile Iosof din Tilișca (județul Sibiu) originalul protocolului redactat în cursul vizitației canonice a episcopului Ghedeon Nichitici în anii 1787—1788, l-a transcris și publicat în colecția lui Dr. Ilarion Pușcariu: „*Documente pentru limbă și istorie*“ (Sibiu 1889) volumul I, pagina 83—154.

Continuându-și cercetările, a putut spori materialul documentar, publicând la 1902 o nouă contribuție cu titlul „*Momente din viața bisericească a Românilor ortodocși din Transilvania 1780—1787*“, în introducerea căreia face această mărturisire sinceră:

„Este o modestă, prea modestă părțică, cu care contribuesc eu prin publicarea actelor acestora la luminarea diferitelor faze, prin care a trecut istoria bisericii noastre... Suntem datori să lucrăm cu toții, fiecare în cercul ce i s'a dat, cu mijloacele cari îi stau la dispoziție, să lucrăm, sine ira et studio, pentru luminarea cestiunilor istorice.“

Acesta a fost gândul, care l-a călăuzit pe asesorul consistorial Matei Voileanu până la adânci bătrânețe. Cercetările sale istorice au adus contribuții lămuritoare în deosebi pentru situația Românilor ardeleni din jumătatea a doua a secolului al XVIII-lea și dela începutul secolului următor.

La 1908 a apărut în Sibiu publicația festivă: „*Biserica catedrală dela Mitropolia ortodoxă română. — Istoricul zidirii dela 1857—1906.*“ Matei Voileanu a colaborat la această publicație arătând fazele istorice, prin cari a trecut cheștiunea catedralei în timpul păstoririi mitropolitului Miron Romanul (1874—1898).

Iar dupăce, în „*Anuarul Institutului de istorie națională*“ din Cluj a apărut la 1925 Statistica Românilor ardeleni din anii 1760 până la 1762, nu a întârziat a publica un interesant comentariu asupra acestei statistici, dându-i titlul: „*Să se facă lumină! Biserica Românilor din Ardeal în veacul al*

XVIII-lea", (Sibiu 1926). În acelaș an a tipărit și broșura: „Icoane din viața bisericii”, pe baza unui vast protocol consistorial dela 1804.

Oricât de nepretențioase ar fi în aparență aceste studii și contribuțiuni, ele au darul a servi ca tot atâtea mărturii despre interesul, viu și activ, al asesorului Matei Voileanu pentru chestiunile de istorie românească, — interes pe care o viață întreagă nu i l-au putut stânge nici numeroasele îndatoriri de ordin administrativ, nici povara adâncilor bătrânețe.

De aceea secțiunea istorică îi va păstra cu recunoștință amintirea, rostindu-i acum, la despărțirea din preajma mormântului deschis, cuvintele din Apocalips: „*Fericțiți sânt cei ce mor întru Domnul, căci se vor odihni de ostenețile lor...*”

De odihnă și fericire veșnică să aibă parte sufletul părintelui Matei Voileanu în „*prea dorita moșie cerească!*”

Prof. I. Lupaș.

Suferințe, jertfe și bucurii.

Prasnicul Pogoririi Duhului Sfânt, din primăvara acestui an, a fost prilej de mare bucurie sufletească, pentru credincioșii bisericii noastre din *Cârpiniș*.

Comuna noastră istorică, pe plaiurile căreia, odinioară, și-au trăit zilele amărâte — de soarta tristă a oropsiților iobagi — marii eroi Cloșca și Crișan, e pomenită din vechi timpuri, ca având parohie bine organizată și cu preoți stabili.

În vremuri străbune, bisericuța din lemn era așezată într'o poiană, pe un deal, ferită de privirile dușmanilor, prin „carpenișul” des din jurul ei. Abia în anul 1817 credincioșii se coboară la vale și zidesc, în locul bisericuței vechi, o frumoasă biserică din piatră.

În anul 1825 biserică nouă e terminată și de-odată cu terminarea ei, persecuțiile și suferințele se țin lanț de dreptcredincioșii săi. Preotul acelor timpuri, Teodor Suluțiu, biruit de lăcomia banilor, vinde biserică uniților. Când a venit însă cu preoți uniați din Bistra, ca s'o sfințească, cheia nu se mai potrivea pe încuetoarele ușilor. Pașnicii ne-adormiți ai credinței străbune ies atunci la iveală și alungă cu pietri pe cei ce voiau

să le răpească ce aveau mai scump, biserica și credința străbună.

Cu toată prigoana ce-a urmat, moșii și strămoșii noștrii nu și-au părăsit credința. Prigoana pe față a încetat, dar răul în ascuns a continuat.

În anii 1910—12, croindu-se linia ferată Turda—Abrud, credincioșii noștrii sufer o nouă pacoste, aruncată asupra lor de streinii dușmani neamului nostru. Pușcăturile de dinamită, în nemijlocită apropiere de biserică, i-au crepat zidurile. Parohia a cerut statului ungar despăgubiri, dar dușmanii au găsit motive destule să nu plătească daunele făcute bisericii valahilor.

Poporul a tăcut, a suferit și prin noi jertfe și osteneli a refăcut cecece ruinaseră dușmanii lui neîmpăcați.

În anul acesta se împlinesc două decenii de când credincioșii noștrii, vrednici urmași ai înaintașilor, au început o nouă muncă de construcție. În perioade de câte 5 ani au făcut lucruri vrednice de amintit.

În anii 1914—18, sub păstoria preotului Pompiliu Piso, și-au rezidit biserica, rămânând din cea veche numai turnul. Astfel în August 1918 se sfințește cea mai frumoasă biserică de pe valea Arieșului.

În anii 1919—23, parohia devenind vacantă, e administrată de regretatul protopop onorar Demetriu Goja, sub păstoria căruia se înzestrează sf. locaș tot mai mult cu cele necesare.

Urmează apoi două perioade sub păstoria părintelui Octavian Oniciu, când prin donații benevole se procură două clopote, se repară casele parohiale și se cumpără un teren pentru un nou cimitir, cheltuindu-se pentru toate acestea frumoasa sumă de peste 100.000 Lei.

Ultima perioadă de muncă stăruitoare, anii 1928—33, de sub păstoria nevredniciei mele, nu e mai puțin rodnică în fapte frumoase, săvârșite de harnicii noștrii cârpinișeni.

Prin donații benevole au cumpărat pentru sf. servicii un rând de odăjdii cu 14.000 Lei. S'a îngădit cimitirul cu gard de scânduri, s'a curățit și plantat cu pomi roditori. În anul 1931 s'a început construirea unor noi case parohiale, dar năprasnica lipsă de bani ne-a oprit deocamdată.

În decursul acestor ani n'au lipsit binefă-

cătorii și donatorii cu sume mai importante.

Di Ion Rusu-Abrudeanu, fost senator, a dăruit bisericii o prea frumoasă icoană a eroilor Horia, Cloșca și Crișan; pentru puntea peste valea Abrudului a dăruit 3000 Lei și la clopote 1000 Lei.

Di notar Septimiu Simu, din Abrudsat, a pus bază fundației „Horia, Cloșca și Crișan“, dăruind 500 Lei, cu scopul ca în fiecare an să se officieze slujba parastasului pentru marii eroi.

Dna Sofia Bogdan din Buciumani a dăruit 1000 Lei pentru clopote.

După terminarea bisericii mai mulți credincioși au pus bază la diferite fundațiuni, cari s'au redus acum aproape la nimic, din cauza schimbului de bani, a rămas însă fapta măreață și pilda grăitoare a fondatorilor.

Binecredincioșii Galdău Daniil și Nicolae Pitarca au dăruit bisericii două pământuri în valoare de 15.000 Lei, iar Toma Iosin suma de 4000 Lei.

Ultima donație care ne-a dat prilej de mare bucurie sufletească, pe lângă bucuria prăsnuirii hramului pentru a 20-a oră dela începerea zidirii frumoasei noastre biserici, este donația bătrânului crâsnic Ioan Danciu. Vrednicul nostru credincios, pe lângă faptul că în repetate rânduri a dăruit bisericii fie bani fie obiecte sacre, azi adaogă o nouă faptă frumoasă peste cele multe, dăruind-ne un foarte frumos clopot în valoare de 15.283 Lei. Această frumoasă danie făcută în timpurile grele de azi, precum și toate jertfele din trecutul îndepărtat și apropiat, făcute de credincioșii noștrii, e cel mai puternic argument contra acelor cari îndrănesc să ne batjocorească, spunând că ortodoxia noastră suferă de moleșală și credincioșii nu au focul sacru al credinței vii. Faptele vorbesc și spulberă acuzațiile.

Frumosul clopot donat bisericii de Ioan Danciu, a fost dat destinației sale printr'o impozantă serbătorire. După săvârșirea sf. Liturghii, urmată de predică din partea subsemnatului, s'a oficiat slujba parastasului pentru binefăcători și slujba hramului cu înconjurarea bisericii. Au sosit apoi frații preoți Ioan David, Octavian Oniciu și Alex. Popescu și împreună am dat destinației sale, prin slujba religioasă recerută, acest sfânt obiect. A predicat pr. Ioan David, evidențiind fapta măreață a donatorului.

Mulțimea credincioșilor, abia cuprinși de biserica încăpătoare, a asistat până la sfârșit, depărtându-se numai către seară, mângăiați sufletește și plini de bucurie, că își văd înzestrat din nou cu patru clopote frumoase sfântul locaș, jefuit de aceste odoare de dușmanii neamului și ai credinței noastre străbune.

Pr. Gh. Gligor.

Blajul samănă vrajbă...

Duminecă, 9 Iulie a. c., studenții teologi din Blaj, în frunte cu câțiva profesori și intelectuali, au descins în propagandă așa zisă religioasă-culturală în comuna Mociu, cu scopul ultim de-a strânge rândurile credincioșilor uniți, de-a face prozeliți și de-a aduna fonduri pentru zidirea bisericii lor din acea comună.

Cum se obișnuște la asemenea ocaziuni, preoții au servit în sobor, unul din ei a predicat și studenții teologi au dat răspunsurile liturgice în cor. Toate bune și frumoase, vrednice de imitat și de laudă, mai ales luând în seamă actualele greutăți ale vieții și că în fața acestor greutăți se mai gândește cineva să răspândească cultura curată în popor, să canalizeze și să înalțe sufletul țaranului de unde a scăpătat. Iată un lucru cât se poate de plăcut lui Dumnezeu și oamenilor. Dar Blajul și de astă-dată n'a făcut așa. Preoții din predicile lor, — mijlocul cel mai potrivit pentru a mângăia pe cei îngreuiți, arma cu care alungi toate relele din viața oamenilor și unealta cu care răsădești virtutea, — au făcut un mijloc de-a semăna vrajbă, discordie și desnădejde. Printre alte cuvinte, în fața sfântului altar, având înainte majoritatea ascultătorilor creștini ortodocși, au grăit astfel: „...Ne-a luminat bunul Dumnezeu mințile acum două sute de ani, că am lepădat legea cea rătăcită și am îmbrățișat pe sfânta noastră maică Romă...“ Ce dure și lipsite de delicatețe au fost aceste vorbe. În loc să te apropii sufletește de un astfel de preot ce în fața altarului grăiește așa în cuvântul lui de învățătură, mai tare te depărtează, ba chiar te scârbește. Câte lucruri bune nu s'ar fi putut vorbi în acea Duminecă, mai ales fiindcă la rând era o evanghelie așa de frumoasă și plină de învățături și având în fața ta

suflete de țărani credincioși, îngreuiți și loviți de soartă, ce de câțiva ani n'au putut să se bucure de rodul muncii, odată nimic fiind de ghiață, în anul trecut de rugină și acum de vremea aceasta ploioasă și rece. Un astfel de suflet, nu după o asemenea hrană spirituală aleargă la sfântul altar în Dumineci și sărbători.

Am scris această mică notă zilnică, ca noi preoții ortodocși să ne ferim de astfel de fapte. Până acum, mulțumită lui Dumnezeu, nici despre preoții ortodocși, nici despre studenții noștri teologi și nici despre tânăra noastră societate religioasă mirenească, ce adesea au descins în mijlocul poporului, nu se poate spune că au sămănat ură și discordie între frați, bineștiind că românul nu iubește aceste și că astfel de fapte nu se împacă cu caracterul bisericii noastre.

Noi pe calea cea veche, de pace, de iubire, pe calea cea românească, având alături pe Dumnezeu; Blajul pe calea cea împrumutată și străină de sufletul neamului, având alături pe „papa“.

Pr. Ax. T.

Punerea petrii fundamentale a bisericii din Idicel-pădure.

În ziua de 30 Iulie c. s'a sfințit piatra fundamentală a bisericii din Idicel-pădure, —care este în construcție, — de către pr. I. Sălăgean-Idicel-sat, Gavr. Petruțiu-Deleni și T. Bucur din loc. Printre oaspeți pe lângă popor mult din loc și jur, am remarcat pe dnii Dr. E. Nicoară, Dr. V. Niculescu Dr. D. Todoran, prof., D. Sava etc.

După sfințirea apei păr. I. Sălăgean a predicat poporului, începând cu citatul din sf. Evanghelie: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea...“ mișcând sufletele credincioșilor, — îndemnându-i a jertfi cu drag pentru frumoasa biserică ce se zidește.

Dnii Dr. E. Nicoară și Dr. V. Niculescu au vorbit credincioșilor, desvoltând aceeaș idee: Rolul în trecut și în prezent al bisericii din punct de vedere religios și național. Au fost ascultați cu viu interes.

Pr. I. Sălăgean cetește actul comemorativ, iscălindu-se, cu care ocaziune dnii Dr. E. Nicoară, Dr. V. Niculescu, D. Sava, înv.

Deleni au donat pentru biserică câte 500 Lei, pr. G. Petruțiu și I. Bratianu câte 100 Lei, I. Cornea 40 Lei, cărora și pe această cale li se exprimă mulțumiri.

La masa ce s'a servit, pr. I. Sălăgean toastează pentru dl Mihail Covrig, care este inițiatorul și conducătorul acestei opere, pentru care scop a donat mai bine de o pătrime din fondul total, destinat pentru construirea bisericii. Pentru jertfa frumoasă ce a făcut în aceste zile predominante de materialism și pentru toată sârguința ce a prestat-o, nizuind la realizarea acestei opere, nu avem cuvinte și mijloace de a ne arăta recunoștința ce i-o datorăm.

Construcția bisericii se face de arhitectul Ioan Teutsch, după planul făcut de arhitectul Adolf Göllner, ambii oameni de încredere.

Pr. T. Bucur.

Conferința de primăvară a preoților din protopopiatul Bistrița

s'a ținut la 21 Mai a. c. în comuna Coșna, sub auspicii îmbucurătoare, participând și preoți bucovineni, schimbul de vederi obținut la această fericită întrunire a stimulat pe preoții participanți la preocupări diverse în promovarea cauzei bisericești.

Sâmbătă, 20 Mai, s'a oficiat Vecernia de preoții Victor Mureșan, cap. prot., Nic. Cristea, Th. Ciuruș (Caila), A. Pop și ierom. Luncan. Liturghia s'a săvârșit în sobor de toți preoții tractului, cu predica rostită de pr. Tr. Banțiu. După terminarea serviciului divin, printr'o cuvântare ilustrată cu numeroase exemple, pr. Th. Ciuruș (Rusul-Bărgăului) a arătat poporului îndatoririle pe cari le are fiecare creștin față de biserică și slujitorii ei.

După masă s'a ținut conferința intimă în localul școlii primare, asistând și dl insp. școlar Rădulescu, care printr'o coincidență fericită de împrejurări se afla în inspecție la școala primară din localitate. Discuțiile referitoare la felul cum s'a oficiat serviciul divin și cum s'au rostit cuvântările, s'au limitat la mici observări de formă. Discuția mai animată a cauzat-o problema existenței preoțimii (subiect dat

de Ven. Consiliu eparhial). Toate propunerile au convers către un scop unic: organizarea preoțimii într'o asociație generală pe întreaga țară, ca un imperativ al necesităților actuale. Ținând seamă de turnura pe care a luat-o societatea postbelică și de canalizarea vieții spre directive practice, s'a propus ca preotul să îmbrățișeze și aceste preocupări mai serioase, fără a prejudicia prin asta obligațiile spirituale.

De încheiere s'a votat o moțiune în care sunt specificate detaliat concluziile adunării.

Raportor.

Conferința de primăvară din tractul Lăpuș.

În 8 Iunie a. c. ora 9 a. m., preoțimea protopopiatului Lăpuș s'a întrunit în parohia centrală Tg.-Lăpușului, unde și-a ținut conferința de primăvară, după un program mai dinainte stabilit.

Conferința s'a început cu sf. Liturghie celebrată în capela ortodoxă de C. Pr. I. Roman sen. și Gh. Todea, după care a urmat Te-Deum pentru M. Sa Regele, cu invocarea Duhului Sfânt, oficiat de P. C. prot. Șt. Gheție, ajutat de C. pr. N. German și I. Budu, fiind prezenți elevii școlii primare și un număr însemnat de credincioși. Strana a condus-o protosincel Gherontie Guțu, starețul mănăstirii Sf. Ana din Rohia, care prin vocea-i impunătoare a ridicat mult solemnitatea zilei. De notat e că *autoritățile* — nu știm din ce motive — *au lipsit dela serviciul divin și Te-Deum.*

Intruniți în conferință intimă, în una din salele de învățământ ale școlii primare, președintele prot. Șt. Gheție deschide conferința, dând îndemnuri bune, accentuând datorințele preotului-catihet și aflarea mijloacelor pentru salarizarea preoților.

Constituită fiind conferința, se deschide discuția asupra serviciului divin, la care iau parte pr. I. Both, Gh. Micu, P. Picu, Gh. Todea, I. Budu, A. Thira, N. Curca și I. Andreiu. — Tema generală dată de Ven. Consiliu Eparhial, lucrată de fiecare preot, „Cum s'ar putea asigura mai bine posibilitățile de existență ale preoțimei etc.“, o citește N. German și N. Curca. I. Budu citește moțiunea dela conferința trecută în legătură cu salarizarea preoților, spre improspătare. La discuția liberă iau parte: pr. V. Puica, Gh. Micu, P. Picu, Gh. Todea, I.

Budu și N. German. Urmează apoi citirea lucrării „Cum s'ar putea ajunge maximul de progres la învățământul religios în școala primară“ de P. Picu și Gh. Micu. La discuție iau parte I. Budu, N. Curca și I. Both.

Păr. protopop citește raportul „Cum s'ar putea realiza cursul de cântăreți la mănăstirea Sf. Ana din Rohia“, comunicând totodată și concluzul Ven. Consiliu Eparhial în legătură cu această chestiune.

La propunerea pr. T. Herman, *preoții semnează o declarație prin care repășesc din partidele politice.*

Ca delegați pentru congresul preoțesc rămân tot cei vechi: P. Picu și Gh. Micu.

Conferința a decurs în deplină ordine, fiind condusă cu destoinicie de păr. prot. Șt. Gheție, care la sfârșitul fiecărei discuții a dat lămuriri mulțumitoare pentru toți. După unele comunicări oficiale, a luat sfârșit la ora 4 p. m., mergând fiecare la ale sale.

Pr. Gh. Micu.

Hramul mănăstirii „Sfta Ana“ din Rohia, la Adormirea Maicii Domnului, se va serba și 'n anul acesta cu fastul obișnuit în anii trecuți. Atât stăreția cât și oficiul protopopesesc din Lăpuș au făcut toate pregătirile necesare ca miile de credincioși-pelerini să fie bine primiți și să li se dea întreagă hrana sufletească pe care o doresc. La serviciile religioase vor participa majoritatea preoților din protopopiat în frunte cu protopopul Șt. Gheție, sub conducerea P. On. prot. D. Antal, revizor eparhial, delegatul Prea Sf. Sale. — Aceleași pregătiri duhovnicești se fac și pentru serbarea hramurilor mănăstirilor din Dragomirești-Maramureș, Bălan-Sălaș și Talieni-Cluj.

Pentru incasarea bonurilor de stat, în contul salariilor restante pe 1931, Ven. Consiliu eparhial a făcut toate formele recerute. După primirea lor se vor distribui prin oficiile protopopești.

Salariile preoțești pe luna Iulie c, s'au incasat și au început să fie distribuite P. O. protopopi pentru a fi plătite preoților.

Rezultatul general al bacalaureatului. La ministerul instrucțiunii au sosit toate rezultatele dela cele 76 de comisiuni ale bacalaureatului, cari au funcționat în toată

țara. S'au prezentat la examen un număr de 7831 de candidați și au fost declarați reușiți 5898, ceea ce reprezintă un procent de 76,58 la sută. Față de anul trecut procentul reușitelor este mai mic cu 17 sutimi. În 1932 se prezentaseră 8508 candidați, reușind 6531, deci un procent de 76,75 la sută.

Mulțumită publică. Consiliul parohial din comuna Frata, își exprimă pe această cale viile sale mulțumiri dlui Ioan Zehan și soția Anuța, fiu al acestei sfinte biserici și actual inspector în Ministerul Muncii, pentru darul dat bisericii noastre în sumă de 10.000 Lei. Aceasta cu atât mai vădit acum în această criză materială și chiar la timpul său, când parohia Frata e pe cale ca încă în anul acesta să înceapă edificarea. Deci fie bine primită dania înaintea lui Dumnezeu ca și darul văduvii din Sf. Scriptură.

Școala de menaj a orfanilor din războiu din Cluj „Avram Iancu“. Ministerul Instrucțiunii Publice a înființat în colaborare cu Societatea „Ocrotirea orfanilor din războiu“ o școală de menaj în orașul Cluj. La această școală în afară de orfanele de războiu se primesc și alte eleve. Cursurile durează 4 ani. În cl. I. se primesc eleve cu 4 cl. primare; în cl. II. pot intra eleve cu o cl. secundară, normală sau profesională; în cl. III. cu 2 cl.; în cl. IV. se primesc eleve absolvente ale gimnaziului precum și absolventele școlii prof. gr. I. Înscrierile se primesc începând cu ziua de 15 Aug. în cancelaria școlii de menaj a orfanilor de războiu „Avram Iancu“ din Str. Dorobanților nr. 42. Taxa de înscriere va fi 500 Lei pentru cl. I—III și 1000 Lei pentru cl. IV. Pentru înscriere trebuiesc înaintate la Direcțiunea școlii următoarele acte: a) certificat de naștere; b) certificat de revaccinare și c) certif. de absolvire a cursului primar sau a ultimei clase pe care a urmat-o eleva. Taxele școlare vor fi reduse, având în vedere criza financiară prin care trecem. Elevele pot fi bursiere, solvente și externe. După terminarea acestor 4 clase, elevele au dreptul să se înscrie în cursul normal de specialitate, care cursuri durează 2 ani, dându-i dreptul de maestră. Orice alte informații se pot lua la cancelaria șc.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 3610/1933.

CONCURS

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în Academia noastră teologică din Cluj, cu termenul de 15 Septembrie a. c.

1. Candidații cari doresc să fie primiți vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

- a) Actul de naștere și botez dela oficiul parohial;
- b) Atestatul de bacalaureat;
- c) Atestat medical, prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petentului;

d) Declarația petentului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic, va intra în slujba eparhiei cel puțin 5 ani de zile, la din contră va restitui fondului seminarial toate speșele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile instruite cu aceste documente, se vor înainta Consiliului, până la 15 Sept.

Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

2. Nu se vor primi decât candidați înzestrați cu darul de a cânta.

3. Candidații acceptați se vor prezenta în ziua de 28 Septembrie, la viza medicală și la examinarea aptitudinilor lor muzicale, dela care atârnă primirea definitivă în Academie.

Atât cei primiți cât și clericii cei vechi se vor înscrie în zilele de 28—30 Sept.

4. După 1 Octombrie nu se va mai face nici un fel înscriere. Cei neînscrisi până la acest termen vor fi considerați retrași din Academie.

5. Cu ocazia înscrierii fiecare student va plăti 150 Lei taxa de înscriere și 50 Lei pentru bibliotecă.

Pentru întreținerea la Internatul Academiei studenții vor avea să solvească o taxă anuală de 8000 Lei. În patru rate. 1: la înscriere; 2: la 1 Decembrie; 3: la 1 Februarie; 4: la 1 Aprilie.

6. Până la 1 Oct. studenții vechi vor

achita toate restanțele, precum și cel puțin o rată pentru anul școlar 1933—34, altfel nu vor putea fi primiți în Academie sub nici un motiv.

7. Toți clericii vor locui în internatul Academiei. Externi nu se vor mai admite.

8. Dela taxele de mai sus nu poate fi scutit nimenea. Burse sau alte ajutoare pentru acest an școlar nu se vor da.

9. Fiecare student primit în Institut va aduce cu sine cel puțin patru schimburi de rufe în stare bună.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele satorite în Regulamentul Academiei.

10. Nici un student nu poate cerceta în același timp, ca student ordinar, alte institute de învățământ.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană cu documentele originale.

Dela dispozițiile de mai sus nu se va mai putea face nici o excepțiune.

Cursurile regulate încep la 1 Octomvrie.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 13 Iunie 1933.

Nicolae Ivan,
Episcop.

Laur. Curea,
secretar.

Publicație de licitație.

Conform legii contabilității publice, se publică concurs prin licitație pentru furnizarea pâinei și cărnei necesare Internatului Academiei teologice ort. rom. din Cluj.

Condițiile speciale ale furnizării se pot vedea în orele de birou la Direcțiunea Internatului din Str. Nicolae Bălcescu nr. 21.

Licitația se va ținea la 15 Septemvrie a. c., orele 10 a. m., în biroul Internatului, pe baza ofertelor închise înaintate până la aceea dată.

Cluj, la 10 August 1933.

Direcțiunea Internatului.

Nr. 450—1933.

(22) 2—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III. Hășmașul-Ciceului, protopopiatul Dej (jud. Someș), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele preotului legate de acest post sunt următoarele:

1. Salar dela stat.

2. Locuință în natură în edificiul școlii, declarată de casă parohială, constătoare din 2 camere, bucătărie, cămară și pod. Apoi supraedificate economice de curând zidite și grădină.

3. Sesie parohială, arător și fânaț în întindere de 12 jug. 171 st. și un parchet de pădure pentru lemne de foc.

4. Bir 1 mierză de cucuruz sfărmat și 1 zi de lucru, apoi stolele satorite în ședința Consiliului parohial din 12 Iulie 1933.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele necesare, în termenul indicat, acestui oficiu, cu avizul nostru prealabil au voe să se prezinte în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Concurenții vor produce și act de învoire dela P. Sf. Episcop, fără de care nu pot fi luați în candidare.

Dej, la 12 Iulie 1933.

Oficiul protopopes ort. rom. al Dejului, în conțelegere cu Consiliul parohial.

Zaharie Man, protopop.

Nr. 808—1933.

(23) 2—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Sânnicoara, jud. Cluj, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.

2. Sesiune parohială de 15 jug. pă-mânt arător.

3. Stola obicinuită.

Până la ridicarea unei case parohiale, preotul va trebui să se îngrijiască însuși de locuință și să locuiască în comună.

Concurenții vor înainta actele cerute de Regulamentul în vigoare, acestui oficiu și cu prealabila încuviințare a protopopului se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

La cererea de candidare se va alătura și actul de învoire a P. Sf. S. Episcopului.

Cluj, la 14 Iulie 1933.

Oficiul prot. Cluj. de acord cu Consiliul parohial.

Nicolae Vasii, protopop.